

INHOUD

- 5 Voorwoord
- 8 Gods kind • *gedicht*
- 10 Van de moederschoot af • *tekst*
- 11 Zo is God • *gedicht*
- 12 Laat de kinderen bij me komen • *tekst*
- 13 Je bent van mij • *tekst*
- 14 3x3 maanden • *gedicht naar Psalm 139*
- 16 God roept • *gedicht*
- 17 Zo kostbaar • *tekst*
- 18 Anders • *gedicht*
- 19 God schrijft • *citaat*
- 20 Donker • *gedicht*
- 21 Hanna • *gedicht*
- 22 Gebed voor ons kind • *gedicht*

BIJBELMEDITATIES

- 24 Zwanger worden
- 26 Leer van je baby!
- 28 Beloofd is beloofd
- 30 Vrouwen zijn bijzonder!

- 33 Heer', ik breng mijn kind bij U • *gedicht*
- 34 Zegenbede
- 35 Denk aan hem bij alles wat je doet • *tekst*

COLUMNS

- 36 De Heer zal je beschermen • *voor doopouders*
- 38 Struggle for life • *voor moeders*
- 40 Papa • *voor vaders*
- 42 Gefeliciteerd! • *voor broertje en zusje*

- 44 Water • *gedicht*
- 45 Ierse zegenbede
- 46 Baby blues • *gedicht*
- 47 Dank U wel • *gedicht*
- 48 Alfa en Omega • *gedicht*
- 49 Teken en zegel • *gedicht*
- 50 Keltische zegenbede
- 51 De doop • *gedicht*
- 52 Dooplied

- 54 Geboorte- en doopgegevens
- 55 *Ons gezin*
- 56 *Aantekeningen en foto's*

Gods kind

hoe zou ik nog aan toeval kunnen denken
als ik je zie
je ruik
je voel
zo mooi,
zo klein.

van eeuwigheid bedoeld,
nog voor de sterren waren
mijn kind
ons kind
Gods kind
jij moest er zijn.

CO

Van de moederschoot af

‘... van de moederschoot af door mij gedragen,
door mij gekoesterd vanaf de geboorte:

Tot in je ouderdom blijf ik dezelfde,
tot in je grijsheid zal ik je steunen.

Wat ik gedaan heb, zal ik blijven doen,
Ik zal je steunen en beschermen.’

Jesaja 46:3b-4

Zo is God

Als ik je zachte haartjes streel,
weet ik, dat God ze heeft geteld
en dat jouw kleine sputtermondje
iets van Zijn grootheid meldt.

Ik tel je teentjes één voor één,
besef dat dit een wonder is.
God zelf heeft jou zo mooi gemaakt:
Zijn beeld en Zijn gelijkenis.

Ik fluister honderd lieve naampjes,
maar jouw naam staat al geschreven.
God heeft je in Zijn hand gegrift,
geroepen voor een eeuwig leven.

LH

ZWANGER WORDEN

Soms gaat zwanger worden niet vanzelf. Een groep van honderd paren met een babywens werd een jaar lang gevolgd voor de televisie. Sommige vrouwen bleken al zwanger te zijn op de dag dat het programma begon. Acht maanden later showden ze vol trots hun baby's. Andere vrouwen moesten allerlei behandelingen ondergaan en kregen in het jaar dat volgde de ene na de andere teleurstelling te verwerken. Vreugde en verdriet, vlak naast elkaar.

Lezen: 1 Samuel 1

Ze leefde drieduizend jaar geleden. Een andere cultuur, een andere tijd. Maar wat ze meemaakt, is zo herkenbaar. Zo universeel. Het verdriet, de frustratie. De pijn als ze die andere vrouw ziet, die wéér zwanger is. Wéér een baby krijgt.

Het onbegrip van haar man, die haar probeert te troosten met een lekker biefstukje. Die het wel wil begrijpen, maar de plank volkomen mislaat met zijn goedbedoelde opmerkingen. 'Hanna, waarom huil je? Waarom eet je niet? Ik houd toch van je? Ben ik je niet meer waard dan tien zoons?'

Yeah right. Mannen.

Het is niet dat ze niet van hem houdt. Maar het gemis dat ze voelt is groter. Het gaat steeds zwaarder wegen. Het kleine beetje hoop, dat steeds weer opvlamt, en elke maand weer gedooft wordt. Niet zwanger. Wéér niet zwanger.

Waarom zij wel en ik niet?

God, waarom ik niet? Waarom?

Natuurlijk, voor de vrouwen van Israël was het extra belangrijk om een baby te krijgen. In je kinderen bleef je naam voortleven. Als de messias zou komen, zou je er in je kinderen zelf bij zijn.

Dat is nu anders. Net als die vreemde situatie – twee vrouwen die met dezelfde man getrouwd zijn. Maar in haar verdriet is Hanna ook voor vrouwen van vandaag zo herkenbaar. In dat diepe verlangen naar een zwangerschap, een kind. In de manier waarop ze haar hart uitstort voor God. De enige die haar ten volle begrijpt. Haar door en door kent. De enige die wat voor haar kan doen.

Hanna's verdriet is het verdriet van een vrouw van nu. Een vrouw die verlangt naar een baby, en die maar niet zwanger wordt. Hanna's vreugde is de vreugde van een vrouw van nu. Een moeder die eindelijk het kindje krijgt waar ze zo naar verlangd heeft.

Misschien heb jij lang op je kindje moeten wachten.

Of misschien was je wel zwanger voor je het wist. Maar ook dan zul je Hanna's emoties herkennen. Het verdriet, de blijdschap. Het vertrouwen op God. De zekerheid dat je bij Hem moet zijn. Dat alleen Hij een kind kan geven. En dat je kindje uiteindelijk Hem toebehoort, en bij Hem veilig is. Levenslang.

Zegenbede

God onze Vader
zegen zijn oren
dat ze uw stem beluisteren.

Zegen zijn ogen
dat ze uw licht ontdekken.

Zegen zijn lippen
dat ze uw naam belijden.

Zegen zijn handen
dat ze uw gaven ontvangen en
uitdelen.

Zegen zijn voeten
dat ze de weg van uw vrede gaan.

Amen

anoniem